

III

Det tredje: en jämförelse mellan våra världliga grafkamrar och en ännu lifvande vild folketams böningshus.

Det fjerde: en jämförelse mellan vår fornsagas fabelaktiga berättelser om den sagoberättande folkstammens förhållande till troll, doergar och jettar m. fl. och pålitliga resebeskrifvares berättelser om förhållandet mellan råa urfolk och invandrande äfven obildade folkstammar; — och till slut skall lemnas det resultat, hvartill alla undersökningarne fört.

Man finner häraf att jag försökt bana mig en annan väg, än den hittills följda, för att erhålla kunskap om landets förhistoriska tid och dess första invånarens tillstånd, biktning och lefnadsätt. Det synes otvifvelaktigt att ju flera öfver former ur forngrifterna och ju flera redskap, tillhöriga ännu lifvande folk, man har att jämföra, desto bestämdare och säkrare kan det resultat blifva, hvartill man kommer genom den anställda jämförelsen. Äfvenså är det tydligt att ju flera folkstammars hafvandskålar man har att jämföra med dem, som finnas i forngrifterna, desto säkrare kan man inse till hvilken folkstam dessa sistnämnda hafva hört.

Af denna anledning anser jag mig här böra i korthet omnämna de Samlingar, hvilka jag, i ett eller annat af dessa hänseenden, redan haft tillfälle att genomgå.

Den största samling af vilda folkslags redskap, som jag hittills sett, förvaras i British Museum i London. Genom den frikostighet, hvormed Föreståndarne för denna kolossala och i sitt slag egna Inrättning, tilllät mig att för beskrifning och afritning begagna de deri förekommande etnographiska skatter, har jag kommit i tillfälle att här framlägga åtskilliga, ännu någonstädes på jorden begagnade redskap, som äro antingen helt och hållet lika eller åtminstone fullkomligt analoga med dem, som hos oss uppgäfvos ur forngrifterna. De figurer jag lemnar af föröfver i British Museum äro ritade af den yngre Hr Sowerby. — Litterära och Naturhistoriska Sällskapet i Bristol eger äfven en etnographisk Samling, som jag för samma ändamål fått begagna. Likaledes har jag genomsett de herrliga etnographiska samlingarne i Louvern, i Paris. Herr Rüdings samling i Hamburg innehåller också åtskilligt i detta hänseende intressant. Äfvenså Herr Stokes enskilda samling i London och Hr Prevost's i Paris. Kongl. Museum i Köpenhamn hyser äfven åtskilligt hit hörande; liksom K. Vitterhets-, Historie- och Antiquitets-Academiens Museum i Stockholms. Min enskilda samling af dessa konstalster är ännu inkränkt, men dock instructiv.

En anmärkning kan jag ej underlåta: att detta slags Samlingar ännu merendels betraktas från samma synpunkt som man betraktade Naturalsamlingarne för ett sekel sedan, eller blott och bart som kuriositeter. Först då man i dem ser